

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Kasım-Aralık 2019

f EKMEKveONUR ★ ekmekveonur@gmail.com

☎ 0530 231 77 47

> Ücretsizdir

Metal TİS Sürecinde Mücadeleyi Güçlendirelim!

Metal işkolunda toplu sözleşme görüşmeleri sürüyor. MESS, 3 yıllık sözleşmeyi ve kriz bahanesiyle düşük ücret zammını dayatıyor. 2015 Metal deneyimimizden biliyoruz. Taleplerimizi ancak kararlı ve örgütlü bir mücadelenin sonucunda kazanabiliriz. > sayfa 3

Asgari değil İnsanca Geçim Ücreti İstiyoruz

İşçi sınıfının savunacağı kaleler belli! Onurlu yaşam ve insanca geçim ücreti istiyoruz! Kölelik koşullarına karşı dayanışmayı! İhanet ve işbirlikçiliğe karşı onur mücadelesini yükseltelim! > sayfa 2

Vergi Yükü İşçilerin Sirtında

Uygulanan vergi sisteminde milyonlarca asgari ücretli yıl boyunca kazandığı paranın yüzde 42'sini vergi ve fon olarak ödüyor. > sayfa 4

Fasonda sömürünün adı: **LCW**

> Sayfa 3

İşsizlik, yoksulluk, ölüm ve zulüm düzenine DUR de!

Kurtuluş Elllerimizde Birleşik Mücadelede!

Patronların acımasızca saldırdığı işçilerin ise birçok yerde eylemlerle direndiği günleri yaşıyoruz. İşçiler kıdem tazminatı, sendikalaşma, ücret hakları için direniyorlar. İşten atmalara, yoksulluğa, pahalılığa karşı direniyorlar.

Valfsan, Soma Maden, Cargill, Saica-Pack, Real, Polimer Eaton, Koton mağaza işçileri ve farklı belediyelerden işçiler ve adını sayamadığımız işçiler direniş ateşini yaktılar.

Haklarımız için direnmek zorundayız!

İşçi kardeşler, bu düzen işçiye, emekçiye, alın teriyle geçinenlere düşman. Ekonomik krizi gerekçe göstererek her geçen gün patronlara teşvikler, krediler, vergi borçlarının silinmesi gibi hediye-ler dağıtılıyor.

Geçtiğimiz günlerde, bizlerin para-

sıyla oluşturulan Varlık Fonundan Ali Ağaoğlu'na 1,4 Milyar TL aktarıldı. Oysa işçiler borç batağında, yoksulluk ve pahalılık cenderesinde sıkışmış durumdadır. Çoğu işçi karın tokluğuna çalışıyor. İşçiler fazla mesai, ek iş yapmadan geçinemiyor.

İntihar ve umutsuzluk düzeni

İstanbul ve Antalyada geçinemeyenler kendi canlarına kıydılar. Birbirini tetikleyen intiharlar yaşıyoruz. Toplum, işsizlik, yoksulluk, çürüme ve geleceksizliği dayatanlar bu ölümlerin tek sorumlusudur.

Aileleriyle birlikte insanlar yaşamaktan vazgeçerken, bu zulüm saltanatına, bu açlık rejimine son vermek yine biz emekçilerin görevi! Biz işçilerin birbiri-mizden başka dostu yok. Umutsuzluk ve

geleceksizlik karşısında dayanışmayı ve kardeşliği kurmak zorundayız.

Geleceğimiz için direniş büyütelim

Geçtiğimiz aylarda işçiler açısından çok kötü toplu sözleşmeler imzalandı. Önümüzde metal işçilerinin sözleşme süreci var. Asgari ücret ve bütçe görüşmeleri var. Patronların hizmetkarı hükümet yine ekmeklerine yağ sürecek, onları semirtecektir.

Kriz bahanesiyle, savaş gerekçesiyle işçilerden bir kez daha fedakârlık isteyeceklerdir. Oysa bir gün olsun kendileri rahatlarını bozmazlar. Sendikacıları da satın almış durumdadır.

O yüzden boş laflara karnımız tok olsun, bizi kurtaracak kendi ellerimizdir! Sermaye düzenine son vermeden işçilere ekmeği kimse vermeyecektir.

Sendikalar Patronların Değil İşçilerindir!

Sendikalar ilk olarak 19. yüzyılda işçilerin birleşik mücadele örgütleri olarak ortaya çıktılar.

İşçilerin çıkarlarının savunulması, birlikte hareket etme, dayanışma ve kardeşlik temel sloganları oldu. Sendikaların, işçileri sermaye sınıfının saldırılarından korumak, işçilerin haklarının güvence altına almak ve genişletmek gibi bir işlevleri vardır.

Patronlarla işçiler adına masaya oturma yetkisine sahiptirler. İşçilerin mücadele ederek sermaye sınıfına zorla kabul ettirdiği sendikalar bugün de işçilerin en önemli araçlarından birisi.

Ancak sermaye her şeyin içini boşalttığı gibi sendikaların da içini boşaltarak kendi güdümüne sokmayı beceriyor. Buna çanak tutan sendikacılar da günden güne artıyor.

İşbirlikçilikten Sendika "Patron"luğuna

Son zamanlarda sendikacıların işbirlikçiliğin de ötesinde davranışlarını daha yakından görür olduk. Sendikacılar mücadele ile değil maaşlarıyla ve lüks harcamalarıyla anılıyor. İşbirlikçi, gangster, sarı sendikacılıkta ulaşılan seviye sendika patronluğuna vardı.

Memur-Sen Konfederasyonu Başkanvekili ve Sağlık Sendikası Genel Başkanı Semih Durmuş maaşını 17 bin 340 lira olan maaşını 26 bin 94 liraya yükseltti.

Ayrıca kendisine 800 bin liraya Audi A6 makam aracı da aldı. Ayrıca 6 yönetim kurulu üyesine 230 bin liraya 6 adet Passat marka araç satın alındı.

Hak-İş Genel Başkan Yardımcısı ve Özçelik-İş Sendikası Başkanı Yunus Değirmenci ise 1,8 milyon lira değerinde süper lüks makam aracı aldı. Maaşının ise 30 ile 50 bin lira arasında olduğu belirtiliyor.

Bunlar basına yansıyan ve göze çarpan örnekler. Başka sendikalarda da durumun bundan farklı olmadığını biliyoruz. Yüksek kazanç, lüks ve şatafat içinde yaşayan patronlardan farksız bir sendikacılar güruhu oluşmuş durumda.

Patronlarla oturup kalktıkça ve kaynaştıkça kendileri de patron olmaya başlıyorlar. Patronlar işyerlerinde işçileri sömürürken bu sendikacılar güruhu da sendikalarda işçilerin kanını emiyor.

İşçiler ne yapabilir?

Sendikacıların oturdukları koltuğu işçiler sarsmadıkça, hesap sormadıkça bu anlayış son bulmaz. İşçilerin sendika yönetimlerine ağırlığını koymasıyla bu kan emicilerden kurtulabiliriz.

İşçilerin masaya yumruğu vurması ve sendikalarına sahip çıkmaları gerekiyor. Ayrıca sendikaların dışında da bir mücadele anlayışına sahip olmak, farklı mücadele araçlarını kullanarak hak almak işçi sınıfı mücadelesinin önünü açacaktır.

İşçiler sendikacıların koltuğunu sarsmadan bu anlayış son bulmaz. İşçilerin sendika yönetimlerine ağırlığını koymasıyla bu kan emicilerden kurtulabiliriz.

Açlık ve Yoksulluk Düzenine Hayır!

Asgari değil İnsanca Geçim Ücreti istiyoruz!

Yazdan bu yana krizin yükünün emekçilerin üzerine yıkıldığı bir dizi toplu sözleşmeyi geride bıraktık. TÜPRAŞ, kamu işçileri, tekstil... sözleşmeleri sermaye saldırısının işaret fişekleriydi.

Sırada Metal sözleşmesi ve asgari ücret görüşmeleri var.

Bıçağın kemiğe dayandığı koşullardayız ve patronların dayattığı açlık ve ihanet sözleşmelerine dur demek için son şanslarımız bunlar! Şayet sermayenin kalesine bu iki golü atabilirsek, hanemize yazılacak puan sınıf mücadelesinin gelecek günleri için kritik önem taşıyor.

Daha iyisi için mücadeleye!

Büyük patronlar ortalama ücretleri eritirken, sırada asgari ücret var.

Türkiye'de 5 milyon işçinin hayat standardı asgari ücretle belirleniyor.

Sermayenin hükümetle masaya getireceği seçenekler ise şimdiden belli: Asgari ücreti açlık sınırında mı tutalım yoksa işçileri bunun altına mı itelim!

Bu iki seçeneğin kurulduğu masadan işçi

sınıfının bir kazancı olamaz!

Açlık sınırındaki bir ücretle geçim mücadelesi vermeye "artık yeter!" demeliyiz.

Daha iyisi için mücadele etmeliyiz! 2019 Asgari ücret görüşmeleri öncesi mücadele hattımızı, onurlu yaşam için açlık ve yoksulluk düzenine karşı insanca geçim ücreti talebiyle kurmalıyız!

O Ekmek gün gelir sizi çarpar!

İşsizlik ve pahalılık işçi sınıfının tepesinde kılıç gibi sallanıyor. Mutfaktaki enflasyon yüzde 50, işsizlik yüzde 14 ile rekorlar kırıyor. İşsizlik ve açlık dayatılarak işçilerin kölelik koşullarında çalışmayı sessizce kabullenmesi bekleniyor.

Biz ise patronlara diyoruz ki bizi aç bırakmakla tehdit ettiğiniz o Ekmek gün gelir sizi çarpar!

Kölelik koşullarına karşı dayanışmayı! Kuru ekmek için sınıfına ihanet ve işbirlikçilik dayatmasına karşı onur mücadelesini yükselteceğiz!

İşçi sınıfının savunacağı kaleler belli! Onurlu yaşam, insanca geçim ücreti istiyoruz!

Asgari ücret masasını sallayalım, kidem hakkımızı koruyalım, açlık ve yoksulluk düzenine son verelim!

Bizim vergilerimizle toplanan bütçeyi kimler kullanacak?

Türkiye'nin 2020 yılı bütçesinden en fazla pay alacak kamu idaresi, yaklaşık 468,3 milyar lira ödenekle Hazine ve Maliye Bakanlığı oldu. Yani 2020 bütçesi önemli orada patronlar kullanılacak.

Bütçe, bir yandan da ulaşılmaması dahi zor kılınmış, şehir hastanelerine ödenen kira ve hizmet bedelleri, ya da köprü geçiş ücretleri gibi açıkları hükümet, bütçeden karşılayacak.

Bütçede Kimler yok?

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 2020 yılı bütçesinin 2019 yılına göre 1.1 milyar TL artırarak 11.5 milyar TL'ye çıkarılmasını

teklif eden iktidar. Söz konusu Kamuda çalışanlar olunca bütçenin yetersizliğinden dem vuruyor. Hükümetle yapılan toplu iş sözleşmelerden anlaşılacağı gibi kamu çalışanlarına bütçede pay yok.

Kamunun yönlendirdiği bazı fiyat ve ücretlerde geçmiş enflasyon yerine YEP enflasyon hedeflerine göre ayarlamalar yapılacak. Yani İş gücü piyasasına yapılacak zamların enflasyona göre değil bizzat hükümet belirleyecek. Yani asgari ücretle çalışanlara bütçeden pay yok.

Açıkça sermaye için kullanılacak bütçede işçinin, çiftçinin, esnafın, emeklinin, gençlerin, kadınların adı bile yok.

LOKAL EYLEMLERDEN ÖFKE PATLAMALARINA İŞÇİ SINIFI DİRENİYOR!

İşçi sınıfı yaşanan sürecin ne derece yıkıcı sonuçlar yaratacağını, sınıf refleksleriyle hissediyor ve harekete geçiyor. İşini ve ekmeğini korumak için bir taraftan direniyor, diğer taraftan örgütlenmeye çalışıyor. Sendikaları eylem yapmaya zorluyor. Ve başarıyor.

“Yeni düzen” çoklu bir kriz içinde. Birbirini besleyen ve tetikleyen kriz sarmalı kendini devlet, rejim, ekonomik, toplumsal ve siyasal kriz olarak dışa vuruyor.

Egemen blok ve sermaye fraksiyonları arasında çatışmaların da açığa çıktığı bu konjonktürde, işçi sınıfının bütünüyle kontrol edilmesi, örgütlülüğünün dağıtılması ve yeni çalışma rejiminin inşası yaşamsal önem taşıyor. Ancak sınıfın kontrolü ve olağanüstü sömürsü yeni düzenin varlığını olanaklı kılabilir.

Savaş politikaları bu anlamda sınıfın kimlik ve kültür politikaları içinde bocalamasını ve milliyetçi anafarla birlikte sınıfsal reflekslerinin zayıflamasını sağlıyor.

Yeni rejim ayrıca sendikal alanı bütünüyle kuşatmış durumda. Neo-korporatist düzenlemelerle sınıfın atomize edilmesi ve şekilsizleştirilmesi hedefleniyor. Bu süreç aynı zamanda korporatist karakterli total devletin zeminlerini yaratıyor. Sendikal alan bir iki ufak hamlenin dışında hızlı bir çürüme ve yozlaşma içinde. Hak-İş neo-korporatist düzenlemelerin katalizörü işlevi görüyor. Diğer konfede-

rasyonlar ve sendikal yapılar mevcut durumlarıyla fiilen bu düzenlemenin parçasına dönüşüyor. Hatta hızlı bir metamorfoz (Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı'nda olduğu gibi) yaşanıyor. Sendikal yönetimlerin bir rant alanına dönüşmesi, sınıfa yabancılaşması, olağanüstü maddi imkan ve patronaj ilişkileri bu metamorfozu kolaylaştıran vesileler oluyor. Kısacası işçi sınıfı yıkıcı bir kriz ve finans kapitalin topyekün saldırıları karşısında çıplak bir yalnızlık içinde ve en temel örgütlenmelerinden mahrum durumda.

Her işyerinde öfke ve arayış var

Herşeye rağmen işçi sınıfı yaşanan sürecin ne derece yıkıcı sonuçlar yaratacağını, sınıf refleksleriyle hissediyor ve harekete geçiyor. İşini ve ekmeğini korumak için bir taraftan direniyor, diğer taraftan örgütlenmeye çalışıyor. Sendikaları eylem yapmaya zorluyor. Ve başarıyor.

2019 yılı farklı hak gasplarına ve sendikal örgütlenmelerin engellenmesine karşı yaygın işyeri ya da lokal eylemlerin yaşandığı bir yıl oldu.

Ne var ki sınıfın önündeki temel sorunlardan biri bu eylemler ve direnişlerin parlayıp, bir müddet sonra sönmesi ve lokal düzeyde kalmasıdır.

2020 yılında, krizin alt üst edici etkileri sonucu lokal eylemlerin daha da yaygınlaşacağını ve işyeri hatta havalarda öfke patlamalarının yaşanacağını söyleyebiliriz.

İşyeri komitelerinde birleşelim

İşçi sınıfının bu sorunları aşması ve kendi gücünü açığa çıkarması işyeri komiteleriyle olanaklıdır. İşçiler hızla bulunduğu her alanda komiteleşmelidir. Komiteleşme bizi bir yandan sermayenin saldırılarına karşı tek vücut haline getirirken, öte yandan sendikal bürokrasiye ve korporasyona karşı tabanın gücünü devreye sokacaktır. Biz istersek işyerlerini bir cehennem olmaktan çıkarır, işçi kardeşliğinin örüldüğü, birlik ve beraberliğin inşa edildiği alanlara çevirebiliriz. Bu ancak komiteler aracılığıyla olur. Kavgaya hazırlanmak ve kavga da ancak komiteler aracılığıyla gerçekleşir.

Metal TİS Sürecinde Mücadeleyi Güçlendirelim!

Arçelik, Bosch, Tofaş gibi işyerlerinde çalışan 130 bin metal işçisini ilgilendiren 2019-2021 TİS görüşmeleri MESS ve yetkili sendikalar, Türk Metal, Birleşik Metal ve Özçelik-İş arasında Eylül ayında başladı.

Şu ana kadar üçüncüsü gerçekleşen görüşmelerde, işverenlerin 3 yıllık sözleşme ve kriz bahanesiyle düşük ücret zammını gündemde.

TİS Taslakları

Birleşik Metal-iş ücretlerinde yüzde 34, Türk Metal ise yüzde 26 oranında zam istiyor. Türk Metal'in ücret pazarlığını düşük zam telebiyle açması ve görüşmelerdeki işverenle uzlaşmacı tutumu işçilerin elini zayıflatıyor. Ve Türk Metal'in sözleşmeyi masada imzalayacağına işaret ediyor.

Fabrikalarda öfke birikiyor

İşçiler krizin ve savaşın faturasını ödemek istemiyor. İşçilerin TİS sürecinde beklentisi yüksek. Yoksulluğun karşısında işçiler haklarını almak istiyor. Patronlar, rekabet koşullarını öne sürerek işçileri baskılamaya çalışıyor. TİS görüşmeleri sürecinde ise fabrikanın zarar ettiği ya da edeceği görüntüsü yaratılıyor.

Hazırlığımızı yapalım

2015 Metal deneyimimizden biliyoruz. Taleplerimizi ancak kararlı ve örgütlü bir mücadelenin sonucunda kazanabiliriz. Görüşmeleri sürdüren sendikalarından Türk Metal'in işçiler arasında karamsarlık yaratarak sözleşmeyi masada imzalayacağı sır değil. Ocak sonuna kadar sürecek görüşmelerde “oldu bittiye” getirilecek sözleşme karşısında eylem planını hazırlamalı. Ve başta fabrika temsilcileri üzerine kurulacak ba-

sınçla bu süreci denetlemeliyiz.

İşyerlerinde Kadın İşçi Olmak

Türkiye'de kadınların iş yaşamına katılma oranı düşük ve kayıtdışı. Yani esnek ve güvencesiz. Disk'in Temmuz 2019 verilerine göre kadın işsizliği yüzde 16,7'ye, genç kadın işsizliği yüzde 33'e, tarım dışı genç kadın işsizliği ise yüzde 41,2'ye çıkarak rekor kırmış durumda.

İş bulabilen kadınlar ise yarı zamanlı, güvencesiz, çağrıya bağlı çalışıyor. İş yerinde karşılaşılan riskler, işyerinde yaşanan hastalıklar, baskı, stres ve şiddet erkek işçilerin yaşadığına göre farklılık gösteriyor. Bunun karşısında kadın işçilerin çözüm

seçenekleri oldukça sınırlı kalıyor ve işten çıkarma tehdidiyle karşılık buluyor.

Çifte Sömürü

Kadınlar ücretli bir işte çalışsalar bile evde işleri yapmaya devam ediyorlar. İşe gitmeden önce ya da işten sonra evde yapılan işler, çalışma alanında kadınlar için iş güvenliği işçi sağlığı açısından riskleri artırıyor. Ayrıca işyerlerinde -kadın işi- şeklinde tariflenen işlerde daha düşük ücretle çalışıyor.

Kadın işçiler işyerlerinde erkek işçiler, ustabaşları, müdürler

tarafından sistematik biçimde bir biçimde baskıya, hakarete, küfüre maruz kalıyor. İş yerlerinde oluşturulan çalışma düzeni erkekler tarafından erkeklerle göre belirleniyor. Buna itiraz eden kadınlar ise işten çıkarılma tehdidiyle karşılaşılıyor.

Çözüm işyerinde örgütlenme

Ekonomik krizle birlikte artan kötü çalışma koşulları ve düşük ücretler kadın işçiler için daha katlanılmaz hale geliyor.

Kadınlar işyerlerinde, işleri dışındaki yemek, temizlik gibi

işleri de yapmak zorunda bırakılarak mesai içinde mesai yapmaya zorlanıyor. Cay, sigara gibi molaların dışında bırakılıyor.

Çalışan kadınların sadece yüzde 6'sı sendika üyesi. Esnek, güvencesiz çalışan kadınların işyerlerinde yan yana gelerek birliklikler oluşturması önemli. Hem baskının azaltılması hem de ücretlerin iyileştirilmesi için kadınların kendi örgütlenmesini oluşturması zorunlu. Novamed, Flormar gibi işyerlerinde örgütlenen ve direnen kadınlar aldıkları sonuçlar kazanmanın yolunu göstermeye devam ediyor.

İşsizlik artıyor! Geçim derdi büyüyor!

Kapitalist düzen kendi kriziyle debelenirken krizin bedelini tüm topluma ödetiyor. Patronların aç gözlülüğü, kâr hırsı işçileri düşük ücret, geçim sıkıntısı ve işsizlik cehennemine atıyor.

İşsizlik her gün artıyor. Son verilere göre Türkiye'de işsizlik oranı geçen yıla göre 3,1 puan artarak yüzde 13,9'a yükseldi. İşsiz sayısı ise 1 milyon 65 bin kişilik artışla 4 milyon 596 bin kişiye kadar ulaştı. Bu oranlara gizli işsizlik denilen yani bir iş aramaktan umidini kesmiş ama ne iş olsa yapabilecek kesim eklenirse işsizlik oranı yüzde 20'ye yükseliyor. Yani ülkemizde her 5 kişiden 1'i işsiz durumda!

Sebebi kapitalizm

İşsizliğin temelinde sermaye sınıfının kârını büyütme yaptığı uygulamaları görüyoruz. Özellikle "az işçiye çok iş" yaptırarak işçilerin verimliliğini arttıran çalışma koşulları ile sermaye kârını arttırıyor. Yarı zamanlı, esnek, güvencesiz ve kısa süreli çalışma ile işçiler bas-

İşsizliğin temelinde sermaye sınıfının kârını büyütme yaptığı uygulamaları görüyoruz. "Az işçiye çok iş" yaptırarak işçilerin verimliliğini arttıran çalışma koşulları ile sermaye kârını arttırıyor.

kı altına alınıyor.

Patronlar üretim için gerekli makinelerin, araç gereçlerin, binalarının maliyetleri sabit olduğu için özellikle işçilerin ücretle-

rinden kısarak düşük ücretle yönetilmekteler. Bu durum ekonomik kriz koşullarında daha da fazla kendini gösteriyor. Böyle olunca işçiler düşük ücretle ça-

lışmaya zorlanıyor, düşük ücretle çalışmayan işçi işten atılıyor. Ya da patronlar işçilik maliyetini düşürmek için işçi azaltarak işçileri işten atıyor.

Bir de Türkiye'de istihdam artırıcı bir ekonomik model uygulanmamaktadır. Mal veya hizmet üretmek için üretim tesisleri, fabrikalar kurulmamaktadır. Bu işsizliği arttıran durumların başında gelir. Yine istatistiklere göre istihdam edilen kişi sayısı geçen yıla göre 700 bin azalmış durumda. Yani işsizliğin bitirilmesi için üretilmesi gereken iş üretilmemektedir.

İşsizlik kaderimiz değil!

Kapitalizm kendi kendini üretemeyen tıkanmış bir sistemdir. Yama tutmamakta ve sürekli sorun çıkarmaktadır. İşsizlik kapitalizmin en büyük sorunudur. Bu sorunun çözümü sorunun kaynağına yönelmek, yani kapitalizmin karşısında durarak mücadele etmekten geçmektedir.

Vergi yükü işçilerin ve yoksulların sırtında

Gıdaya ve temel tüketim maddelerine, vergilere ve ulaşım ücretlerine üst üste getirilen zamlar bir yandan belimizi büküyor. Diğer yandan git gide yükselen enflasyon oranları da alım gücümüzü gittikçe zayıflatıyor.

Geçim derdine düşmemize yol açan şey yalnızca enflasyon ve zamlar değil. Bunlara ek olarak ücretlerimizden doğrudan kesilen vergiler, ücretlerin daha cebimize girmeden buharlaşmasına neden oluyor.

En basitinden milyonlarca asgari ücretli yıl boyunca kazandığı paranın yüzde 42'sini vergi ve fon olarak ödüyor. Uygulanan vergi sistemi sebebiyle Eylül ayından itibaren bu kesintiye 79 TL'lik vergi kesintisi ekleniyor. Eylül ayı itibarıyla asgari ücretten kesilen vergiyle birlikte asgari ücret 2 bin 20 TL'den 1942 TL'ye düşüyor.

Hâlihazırdaki bu kesinti uygulamasına yeni düzenlemeler eklendi. Bu düzenleme halka "çok kazana çok vergi verecek, az kazanan az vergi verecek" şeklinde pazarlanıyor, ancak durumun öyle olmayacağını bilmek için kâhin olmaya gerek yok.

Daha önce vergi dilimleri 4 taneydiler. Şimdi yeni düzenlemeyle vergi dilimleri 5'e çıkartılıyor. Daha önce en fazla yüzde 35 olan vergi kesintisi yeni düzenlemeyle yüzde 40'a çıkartıldı. Birinci dilimde yer alan, işçi ve emekçilerden, yoksullardan oluşan "yıllık 18 bin TL'ye kadar geliri olanlar"ın gelirlerinden yüzde 15 kesinti yapılıyordu.

Bu konuda yeni bir uygulama olmazken, güya yıllık azancı 500 bin ve üzeri olanlardan daha fazla vergi alınacağı iddia ediliyor. Ancak bu durumun gerçeği yansıtmadığını bir kez daha vurgulayalım.

Çünkü biliyoruz ki, hemen her sene vergi afları ve vergi muafiyetleri bu kesimi, yani zengin kesimi memnun etmek için çıkartılıyor. Kısacası, işçiler ve emekçiler uygulanan vergi sistemine örgütlü ve güçlü bir itiraz yöneltmezlerse, vergi yükünün yine biz işçi ve emekçilerin, yoksulların sırtına bindirileceği anlaşılıyor.

#YİNE, YENİDEN YOLLARDA

#Eskişehir'de aylardır ücretleri ve kıdemleri ödenmeyen #Açlık ve #İşsizlikle mağdur edilen Entil, Hapalki, Tarkon #direnişçi metal işçileri

"Babalar #İşsiz, Çocuklar #Aç Kalmasın! Fabrikalar Kapanmasın!" sloganıyla başlatılan eylemlerimize kaldığımız yerden devam ediyoruz.

İşçilerin en ufak bir hak alma mücadelesine tahammül edemeyenler, patronların 500 işçiyi hiçbir hakkını ödemediği kapının önüne koymasına ses çıkartmıyor.

Siyasi iktidarın işçilerin mağduriyetlerinin giderilmesi için sorumluluk alması ve sorunlarını çözümü için yeniden yürüyüşe geçiyorlar...

DISK/Birleşik Metal-İş Sendikası olarak yıllardır üyemiz olan işçilere yapılan bu haksızlığa boyun eğmeyeceğimizi kamuoyu ile paylaşmıştık. Bir kez daha Entil, Hapalki

ve Tarkon işçileriyle birlikte haklarımızı alana ve mağduriyetlerimiz giderilene kadar bu adaletsizliğin takipçisi olacağımızı açıklıyoruz.

Başta Eskişehir, İstanbul ve Ankara olmak üzere 3 farklı ilimizde,

4 farklı eylemle bir kez daha sesimizi kamuoyuna duyurmak, ve kazanılmış haklarımız için alanlardayız...

#İş, #Ekme ve #Çocuklarımızın geleceği için Ankara'ya yeniden yürüyoruz...

Kaza, Kader Değil Göz Göre Göre Kasten İş Cinayeti

Soma'dan Eskişehir'e, Ataşehir'den Cargill'e, Koton'dan Saica Pack'e... Patronun kim olduğu farketmez! Yaşamak ve yaşatmak için direniyoruz! Ekim ayında en az 155, yılın ilk on ayında ise en az 1477 işçi yaşamını yitirdi.

En fazla ölüm nedenleri sırasıyla trafik/servis kazası, yüksekten düşme, ezilme/göçük, kalp krizi, şiddet, elektrik

çarpması, zehirlenme/boğulma ve intihar...

İş cinayetlerinin nedenlerinden ilk üçü değişmiyor. Ancak ulaşım, yüksekten düşmelere ve ezilmelere karşı önlem alınmıyor.

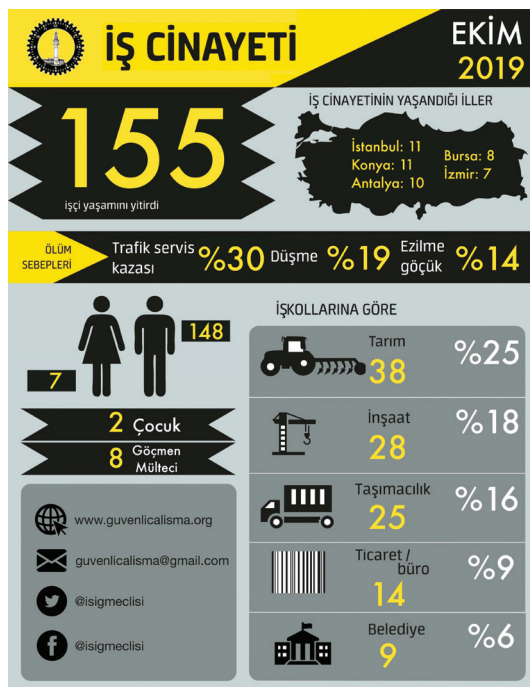
Düşme ve malzeme düşmesi ezilme sonucu yaralanma ve ölüme karşı önlem basit bir güvenlik ağı ile sağlanabilir. Elektrik çarpmaları ise 200-300 TL maliyetle önlenir.

Ama patronlar işçiyi düşünmezler, hep işi düşünürler. O yüzden işçi ölümlerinde işi durdurmaz, ölümü gizlemeye çalışırlar.

Biz bu yüzden işçi ölümlerine kaza ve kader demiyoruz! Göz göre göre ve kasten İş Cinayeti diyoruz!

Bütün iş cinayetleri önlenir!

Ölümüne çalışma düzenine karşı sesini yükselt!

YOKSULLUK

DİRENİYORUZ KAZANIYORUZ!

LEGRAND'DA SÖZLEŞME İMZALANDI

Birleşik Metal İş ile Gebze'de kurulu bulunan Legrand Elektrik Sanayi A.Ş. arasında 320 işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri 1 Kasım 2019 anlaşma ile sonuçlandı. İşçilerin yaşam koşullarını biraz daha iyileştirecek bir toplu sözleşme imzalandı.

2 Yıllık dönem için yapılan toplu sözleşme ile ilk 6 aylık dönem için yüzde 23 oranında ücret zammı alındı.

İmzalanan toplu sözleşme ile ortalamada ücret zammı ilk 6 aylık dönem için net 815 TL artmış oldu.

Ücret zamları diğer 6'şar aylarda ise:

- 2.6 Ay Zammı: Enflasyon oranında
- 3.6 Ay Zammı: Enflasyon + 2 puan
- 4.6 Ay Zammı: Enflasyon + 2 puan şeklinde artacak.

Sosyal haklar ise, sözleşmenin

birinci yılında yüzde 25 oranında artırıldı. Sosyal haklar, ikinci yıl ise enflasyon + 2 puan şeklinde artırılacak.

İmzalanan toplu sözleşme ile ücret ve sosyal haklarda yapılan iyileştirmenin yanı sıra yeni haklar da elde edildi.

- 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ücretli tatil günü olarak kabul edildi.
- Ara dinlenmesinden önce ve sonra işçilere 10'ar dakika

dinlenme molası verilmesi, bu molalarda işçilere çay verilmesi ve bu molaların çalışma süresinden sayılması kabul edildi.

- TİS öncesi, 237,00 TL olan ve yılda 2 defa verilen erzak fişlerinin, sözleşmenin birinci yılında net 297,00 TL olarak ve yılda 3 defa verilmesi kabul edildi.
- Ayrıca, 4,5'er kg'lık bulaşık makinası deterjanı verilecek.
- Bunların yanı sıra üyelere 2 ayda bir 1 kg'lık sabun verilecek.

Maltepe Belediyesi işçileri direnişlerinin 7. gününde kazandı. Sözleşmenin

uygulanmasını talep ettikleri için işten atılan işçiler işe geri alındı.

SAYACILAR KAZANDI

Saya ayakkabımı üst tarafına verilen isim. Sayacı deriyi dikierek veya yapıştırarak ayakkabının modelini verir. Ayakkabımı önemli bir kısmını sayacının elinde şekillenir. Bu yüzden sayacılık, ustalık gerektiren ve tecrübeyle gelişen, otomasyondan ziyade, geleneksel üretimin hala hakim olduğu emek yoğun bir meslek.

Türkiye'de büyük ölçüde güvencesiz emeğe dayanan ayakkabı üretiminde, parça başı çalışma zincirinin en aşağısında yer alan sayacılar. Kayıt dışı çalışanların sendika haklarını tanımadığı için mücadelelerini işçi dernekleri gerçekleştiriyor.

Dernek, sayacılar için örgütlü mücadelenin aracı haline geliyor. Aynı zamanda dernekler fiili olarak, sayacıların zam taleplerinin muhataplığı üstlenince, bir nevi sendikanın işlevini de üstlenmiş oluyor.

İstanbul, Antep, Adana, İzmir, Kayseri ve Hatay'dan bir araya gelen sayacılar, firmaların Krizin sadece kendilerine fatura edildiğini, firmalar için daha düşük ücrete çalıştırmak için krizi gerekçe gösterildiğini, aynı zamanda kayıt dışı çalışmanın ortadan kaldırılmasına dair bir dizi kararlar alındı. Bu görüşmeler doğrultusunda sayacılar 2020 yılı için fiyat artışını yüzde 50 olarak kararlaştırdılar.

Ziylan (FLO), Alman Deichmann, Rus Kari gibi tedarikçiler ya da Pier Cardin, Greyder, Kemal Tanca gibi markalara ayakkabı üreten sayacılar, firmalarla yaptığı ilk görüşmeler tıkanınca

grev kararı aldılar. Antep, Konya, Kayseri ve en son Adana grevin uygulandığı yerler oldu.

Sayacılar sözleşmeyi imzalıyor

Grevin ilk haftasında firmalar sayacıların taleplerini önemli oranda karşılamayı kabul etmiş oldular. Adana Ayakkabı İmalatı Çalışanları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, fiyat artışını kabul eden firmalarla ayrı ayrı sözleşme imzalayarak, yapılan görüşmeleri resmileştiriyor.

Sözleşme bir yıl içerisinde uygulanacak fiyat artışlarını, hem derneği hem de firmayı bağlayıcı kılıyor. Aksi takdirde, bu sözleşmeden doğan haklar üzerinden iş mahkemesini yetkili kılıyor.

Kayıt dışı çalışanlar için önemli oranda örgütlenme deneyimi barındıran saya işçileri, derneklerin de işçi sınıfının örgütsel araçları haline gelebilmesinin önemli göstergesi oluyor.

SOMA MADENCİLERİ DİRENDİ KAZANDI!

Soma Maden Katliamı ardından işten çıkarılan 3 bin 500 maden işçisinin, o günden beri ödenmeyen kıdem tazminatlarını almak için başlattıkları hak mücadelesi 33. gününde başarıyla sonuçlandı.

5 Ekim günü, 3 bin 500 madenciye temsilen 50 işçi, Bağımsız Maden İş Sendikası öncülüğünde Ankara'ya yürüyüşe geçmişti. Yürüyüşün Manisa Kırkağaç'ta durdurulması üzerine hak arama mücadelelerine burada devam eden işçiler, Enerji Bakanlığı'yla yaptıkları görüşmede Aralık ayının bitiminde ödemelerin

yapılacağı sözünün verilmesi üzerine, 33. gününde eylemlerini sonlandırdı.

13 Mayıs 2014'te, Soma Holding ve Uyar Madencilik'te çalışan 3 bin 500 işçi tazminatları ödenmeden işten atılmıştı. Maden işçileri beş yıldır kıdem tazminatları ve emeklilik hakları için mücadele ediyordu.

Eylem sonucunda 3 bin 500 madencinin kazanımı yanısıra Ermenek katliamında yakınlarını kaybedenlerin tazminatlarını ve rödovanlı işletmelerde benzer mağduriyete sahip 2 bin işçinin daha hakkını alması da sağlanmış oldu.

Maaşlarını almak için vince çıktılar

İzmir'de Türkerler Holding'e bağlı Mahall Bomonti projesinde çalışan işçiler, iki aydır ücretlerinin ödenmemesi üzerine iş durdurarak vincin üzerine çıktılar.

Ermak adlı taşeron firmada çalışan 26 işçi, 2 aydır ödenmeyen maaşlarını alabilmek için sabahın erken saatlerinde kule vince çıkarak haklarını talep etti.

Ekmek ve Onur gazetesine ulaşan işçiler, firmayla eylül ayından beri çalıştıklarını ve o zamandan beri de ödemelerinin yapılmadığını belirterek geçinemediklerini ifade ettiler.

"Biz hakkımız olanı istiyoruz"

Firmanın krizi bahane ederek ödeme yapmadığını

ancak şantiyeye her gün tırlar dolusu malzemenin geldiğini söyleyen işçiler, "İşçiye gelince kriz var diyorlar! Tırlar dolusu malzemenin parası ödenirken, bizim neden alacaklarımız ödenmiyor? Biz hakkımız olanı istiyoruz!" diye konuştular.

Kule vincine çıkarak maaşlarını talep eden işçiler, ücretleri ödenene kadar vincin inmeyeceklerini göstermeleri üzerine ana firma Türkerler İnşaat tarafından ücretleri (AGİ haricinde) yatırıldı. Vincin inen işçiler sonrasında polis tarafından gözaltına alındı. İnşaat işçileri ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Vince çıkarak hakları olanı alan işçiler bir kez daha gösterdi ki, direnmek, birlik olmak ve kararlı durmak kazandırıyor.

Fasonda sömürünün adı: LCW

30'dan fazla ülkede yüzlerce mağazası olan LCW (Taha Giyim) tekstil işçilerini acımasızca sömürüyor. Fason üretim gerçekleştirdiği onlarca atölyede esnek, güvencesiz çalışmayla karına kar katıyor.

Bu çalışma koşulları, 2018 yılında 1.2 milyar dolar kişisel serveti ile Türkiye'nin en varlıklı 27. patronu olan LCW'nin sahibi Mustafa Küçük'ün bu zenginliği nasıl elde ettiğinin bir göstergesi gibi...

2023 yılında Avrupa'nın en güçlü 3 giyim markasından biri olmayı hedefleyen Taha Giyim, Türkiye dışındaki Kamboçya, Bangladeş gibi ülkelerde de işçilerin kanını emiyor.

Onlarca atölye tek sömürü

Fason üretim, marka sahibinin kendi markasının ismini yazdırarak işi başka atölyelere dağıtması demek.

İşini "Fason üretim organizasyonu" yapmak olarak belirten Taha Giyim, kumaştan başlayarak, kesim, dikim, ütü-paket gibi işleri 20-30 kişi arasında çalışan atölyelere dağıtıyor. 50 liraya sattığı bir ürünün maliyetini "kuruşlarla" yapıyor.

15 yıldan fazladır iş dağıttığı atölyelerde çoğunlukla güvencesiz şekilde göçmen işçiler çalıştırılıyor. Yüksek adetle dağıtılan ucuz işlerden kar sağlamak isteyen atölye sahipleri, işçileri uzun çalışma saatleri ve ağır çalışma koşullarında çalışmak zorunda bırakıyor.

Atölyelerdeki işçilerin de-yimiyle Taha Giyim "atölyeye

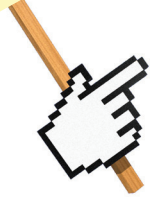
Dağınık ve örgütsüz çalışan yüzlerce atölyedeki binlerce işçi her türlü baskıya, ayrımcılığa ve hak gaspına uğruyor. Sosyal güvencesi olmadan esnek çalışmak zorunda olan "biz" atölye işçilerinin örgütlenmekten başka seçeneği yok.

kazandırmıyor ama batırmıyor da" bunun bedelini ise işçiler ödüyor.

Birleşik mücadele

Dağınık ve örgütsüz çalışan yüzlerce atölyedeki binlerce işçi her türlü baskıya, ayrımcılığa ve hak gaspına uğruyor. Sosyal güvencesi olmadan esnek çalışmak zorunda olan "biz" atölye işçilerinin örgütlenmekten başka seçeneği yok. Öncelikle kendi atölyemizde oluşturacağımız birlik ve sonra diğer atölyelerle bağlantı kurmak "bizi" Taha Giyim karşısında güçlendirecektir. Haklarımızı almanın ve insanca çalışmanın yolu budur.

MAĞAZA ÇALIŞANLARI ARTIK YETER! DİYOR

Kalabalık AVMLerin bizlere sunduğu ışılı dünyanın birde öbür yüzüne bakalım. Bu AVMLerin mağazalarında çalışan binlerce satış danışmanı, kasiyer ve depo görevlisi emekçiler sömürünün ve baskının her çeşidine maruz bırakılıyor.

Reklam giderlerine milyonlarca lira harcayan dev markalar mağazalarında çalışan insanları düşük ücretlere, yüksek mesai saatlerine, satış baskısına, mobbinge mecbur bırakıyor. 15 yıldır bir giyim firmasında satış danışmanlığı yapan arkadaşımız meslekte yaşadığı sorunları bize şu şekilde aktarıyor; "15 yıldır bu sektörde çalışıyorum. Yıllarımı bu işe vermeme rağmen hala asgari ücret ve 14 lira yemek parası alıyorum. Yol parası zaten yok. Haftada 1 gün izin kullanıyorum diğer 6 gün ise 9 ile 12 saat arası ayakta durmak zorundayım. Müşteri yoğunluğuna göre çalışma saatleri esnetiliyor özellikle bayram haftalarında 18 saate kadar çalışıyorum ve fazla mesai ücreti vermiyorlar. Her ay satış baskısı yapılıyor ve kotamızı doldursak dahi çalınan ürünlerin parası bizden kesildiği için prim alamıyoruz.

Bu sektör hem fiziksel hem psikolojik olarak çok yıpratıcı. Asla emeğimizin karşılığını alamadığımız bir işte sadece yaşamak için çalışıyoruz." Arkadaşımızın çizdiği tablo bize sömürünün küçük bir boyutunu gösteriyor ve daha pek çok sorun bu sektörde çalışan emekçileri etkiliyor.

Temel tüketim maddelerinin fiyatının inanılmaz oranlarda arttığı ve alınan ücretin cebimizde eridiği şu süreçte çalışanların beli her gün biraz daha bükülüyor. Ancak tüm bunların karşısında mağaza çalışanları artık yeter diyor.

Önce H&M mağazalarında başlayan ve başarıya ulaşan sendikalaşma süreci şimdi de koton mağazalarında devam ediyor. Sendikanın yetki sahibi olmasının ardından haftada 2 gün izin, 27 lira yemek parası, yol ücreti, sosyal yardımlar vb. birçok hakkı elde eden H&M çalışanlarının çıktığı kıvılcım yayılarak büyüyor.

Patronların gözünü korkutan bu süreç çalışanlar için başka bir yolun da mümkün olduğunu gösteriyor. Bu insanlık dışı şartlar her birimize tek tek dayatılıyor ve bu dev firmalar nasıl ki sömürde ortaklaşıyor ise işçiler de mücadelede ortaklaşıyor ve bu düzene karşı bir arada durarak kazanımlarını büyütüyorlar.

CARREFOUR İŞÇİLERİ ANLATIYOR

Çalışma koşullarınızdan bahseder misiniz?

En temel sorunumuz düzensiz vardiyalarımız. Yani şöyle işe birgün sabah birgün akşam gidebiliyoruz. Ya da bir hafta akşam bir gün sabah olabiliyoruz.

Günde 7.5 saat çalışıyoruz 1.5 saat molamız var. Haftada 6 gün çalışıyoruz. Fakat çok yoğun tempoyla çalışıyoruz. Yoğun çalışmamızın sebebi her mağazada mutlaka eksik eleman olması. Bu durumda üç kişilik iş bitirmek zorunda kalıyoruz.

Sendikalı olmak koşullarınızı nasıl etkiliyor?

Sendikalı olmak koşullarımızı diğer marketlere göre bir nebze de olsa değiştiriyor. Belli sosyal haklarımız oluyor. İkramiye, yakacak yardımı,

gıda çekleri, bayram çekleri ve mesai ücretlerimiz oluyor. Çoğu markette işçiler sendikasız olduğu için mesai ücretlerini bile alamıyor.

Genel olarak yaşadığınız en temel sorunuz nedir?

Aslında birçok sorunuz var ama en can yakıcı sorunuz aslında mobbing.

Biz her anlamda mobbinge maruz kalıyoruz. Mobbing dediğimiz şey sadece bir olaydan ibaret değil. Mesela eksik elemanın olması bizlerin daha yoğun çalışmasına neden oluyor. Ve yöneticiler, performansının da üstünde bir performans bekliyorlar. Sürekli çalışmaya zorlanıyor ve zorunlu mesaiye bırakılıyor.

Sorunlara nasıl çözümler üretiyorsunuz. Sendika bu sorunların çözümünde nasıl

rol oynuyor?

Öncelikle bir araya gelmeye çalışıyoruz. Fakat çalışma koşullarından dolayı zor oluyor. Öte taraftan hizmet sektöründe ciddi bir rekabet sorunu var. Ve işverenin türlü oyun ve tehditlerinden dolayı işçilerinin birbirine güvenmiyor. Bizler bu noktada küçük küçük adımlar atmaya çalışıyoruz. "Yarıştır dağıt" anlayışının karşısında

birbirimize kenetleniyoruz.

Sendikanın tutumu genelde işverenden yana oluyor. Yaşanılan sorunlara çok geç müdahil oluyor. Biz ise bu noktada birlik olup sendikayı zorlamaya çalışıyoruz.

Birlik olmak en büyük gücümüz. Eğer bulunduğunuz yerlerde birlik olursak başaramayacağımız hiçbir şeyin olmadığını biliyoruz.

Türkiye İşçi Sınıfının Ayağa Kalktığı Gün

Saraçhane Mitingi

Türkiye tarihinde 1960 sonrası sınıf hareketinin kazandığı ivme ve gelişen siyasal mücadeleler önemli deneyimleri açığa çıkartmıştır. Türkiye işçi sınıfı, 1960'lı yıllara kadar, gerek haklarını ve sınıf çıkarlarını savunmak, gerekse de demokrasi mücadelesi için önemli bir varlık gösterememiş, tarih sahnesine geç çokmuş genç bir sınıftır.

Türkiye kapitalizminin 1950'li yıllardaki gelişimi, kırdan kente yoğun göçü, işsizliğin artmasını, hayat pahalılığını, çalışma koşullarının ağırlaşmasını ve işçi haklarının gerilettilmesini beraberinde getirmiş ve bu sorunlara karşı biriken öfke, işçiler içinde örgütlenme, sınıfsal tavır geliştirme ve hakları için mücadele etme eğilimini güçlendirmişti.

İşte, Saraçhane mitingi bu döneme girişin görkemli bir göstergisi oldu.

1961 yılında işçi sınıfı hareketlenmeye başladı. Anayasa, sendikalara toplu iş sözleşmesi ve grev hakkı tanıyordu. Ne var ki bu haklar yasal bir düzenlemeye sokulmamıştı. İşçi sınıfı bu yöndeki taleplerini dile getirmeye başladı.

Ocak 1961'de İzmir'de ve İstanbul'da, Aralık 1961'de Kocaeli'nde kapalı salon toplantıları,

miting ve sessiz yürüyüşlerle grev hakkı ve iş kanununun düzeltilmesi istendi.

"Ben de Varım"

31 Aralık 1961'de yapılan Saraçhane Mitingi görkemli bir

Saraçhane Mitingi işçilere toplumsal bir güç olduklarını gösterdi. Bu basit bir olay değildi. Sınıfın bilincinde yapısal bir değişimi işaretliyordu.

Saraçhanebaşı mitingine 100,000 işçi iştirak etti

Menemen Belediyesi'nde İşçi Kıyımı

İşçi düşmanı OHAL KHK uygulamaları Menemen Belediyesi'nde sürüyor.

14 Ekim tarihinde 26 işçi hukuksuzca işten çıkartıldı. O tarihte Belediye Başkanı Serdar Aksoy'un, tüm işçilere, bu mağduriyeti mutlaka gidereceğini, işçilerin işlerine

geri döneceği sözünü vermesi üzerinden üç hafta geçti.

Menemen Belediyesi'nden işten atılan işçilerden biri: "Belediye Başkanı bizzat kendisi, bu hukuksuzluğun farkındayız. Bu mağduriyeti mutlaka gidereceğiz. Sizi işe tekrar alacağız. 10 gün son-

kitle gösterisi oldu. İstanbul Sendikalar Birliği tarafından organize edilen mitinge 100 binden fazla işçi katıldı. Miting Türkiye işçi hareketi tarihinde o güne kadar görülen en büyük protesto gösterisiydi. İşçiler mitingde, grev ve toplu sözleşme hakkını savunan sloganlar attılar.

Saraçhane Mitingi işçilere toplumsal bir güç olduklarını gösterdi. Bu basit bir olay değildi. Sınıfın bilinç dünyasında yapısal bir değişimi işaretliyordu. Sınıf gücünü fark ediyordu.

Saraçhane Mitingi sınıfın toplumsal ve maddi bir güç olduğunu ortaya koydu. Artık sınıf "ben de varım" diyordu.

ra yeniden görüşelim." diye açıklama yapmasına rağmen, biz hala işsiziz. Kimse kirasını nasıl ödediğimizi, çocuğumuza, evimize ne yemek götürdüğümüzü sormuyor ve bilmiyor. Biz işimizi geri istiyoruz. Bunun için ne gerekiyorsa yapacağız.

Ekonomik krizin etkilerinin çok boyutlu olacağı gazetemin sayfalarında yazıyor. Patronlar işçilere insan onurunu hiçe sayan çalışma koşullarını dayatıyor. Ücret alamama ya da eksik alma, fazla ve yoğun çalışma, baskı, hakaret ve mobbing... Patronların kâr düzeni işçilere nefes aldırıyor.

Peki işçiler hangi koşullarda işten kendi istekleri ayrılıp da haklarını kaybetmezler?

İş Kanunu'nda yer alan haklı nedenle fesih hallerini birlikte inceleyelim:

İşveren,

- İşe başlarken yaptığınız sözleşmenin esaslı noktalarından herhangi biri hakkında sizi yanıltmış, gerçek dışı bilgiler vermiş ise,

- Sizin veya aile üyeleriniz hakkında onur kırıcı sözler, küfürler veya hakaretlerde bulunur, hapis gerektirecek bir suç işler veya asılsız ağır ithamlarda bulunursa,

- Size cinsel tacizde bulunursa,

- Çalıştığınız yerdeki bir başka işçi veya herhangi bir üçüncü kişi tarafından cinsel tacize uğramanız ve bu durumu kendisine bildirmenize rağmen gerekli önlemleri almazsa,

- Maaşınızı ödemez veya eksik öderse, - buradaki maaşın sözleşmenize göre çalışma karşılığında almanız gereken fazla mesai, yol, yemek, ikramiye, sigorta vb. gibi tüm ücret kalemleri kapsadığına dikkat edelim!-

- Yaptığınız iş niteliği gereğince sağlığınız veya yaşayışınız için tehlikeli hale gelirse, (örneğin ağır taşıma işini yapan işçinin bel fitiği olması gibi.)

- İşyerinde sürekli olarak yakın temasta bulunmak zorunda kaldığınız işveren veya başka bir işçinin bulaşıcı bir hastalığa tutulması halinde,

- İşyerinde bir haftadan fazla süre ile işin durmasını gerek-

tirecek zorlayıcı bir hal ortaya çıkarsa

Sözleşmenizi ihbar sürelerinizi beklemeksizin derhal feshedebilirsiniz. Sözleşmenizin belirli veya belirsiz süreli olması bu haklı nedenle fesih hakkınızı etkilemeyecektir. Ayrıca haklı nedenlerin varlığı halinde iş sözleşmesini sonlandıran taraf siz olsanız dahi bir yılı aşkın süredir çalışıyorsanız kıdem tazminatı hakkınızı da almanız mümkün.

Unutmayalım ki; yukarıda sayılan bu nedenlerin varlığı halinde haklı nedenle fesih hakkınızı kullanmak için 6 iş günü kuralı bulunmaktadır. Yani yukarıda sayılan durumlardan birinin ortaya çıkması halinde sözleşmenizi feshetmek istiyorsanız; bu durumu öğrendiğiniz günden başlayarak 6 iş günü içerisinde haklı fesih hakkınızı kullanmalı, bunu da yazılı bir şekilde işvereninize bildirmelisiniz. Örneğin işveren sizi taciz ettiyse, haklı nedenle fesih hakkınızı kullanmak için tacizin gerçekleştiği günden itibaren 6 iş günlük süreniz bulunuyor. Bu 6 günlük kuralın da bir istisnası var: eğer işverenin yukarıda yazdığımız yasaya aykırı davranışları devam ediyorsa hak düşürücü süre işlemeyecektir. Örneğin işveren sizin fazla mesai ücretinizi ödemiyor, maaşınızı eksik ve geç ödüyor, sigorta priminizi gerçek ücretiniz üzerinden yatırmıyor, size mobbing uyguluyor, işçi sağlığı ve iş güvenliği kurallarına uymuyorsa; başka bir deyişle yasaya aykırı davranış/hak ihlali devam ediyorsa, işçi "6 işgününe" takılmadan haklı fesih hakkını kullanmanız mümkün. Elbette tüm bu konularda en doğru bilgiye ulaşmak, hak kaybı yaşamamak için iş hukuku ile ilgilenen avukatlar ve derneğimiz ile iletişime geçebilirsiniz.

Ekmek ve Onur İşçi Dernekleri Kuruldu

Ekmek ve Onur İşçi Dernekleri sınıfa yönelik saldırıların arttığı bir süreçte açılıyor ve sermayenin gelişecek yeni saldırılarına karşı savunma hattını kuracak adımları atıyor. Sınıf hareketinin büyümesi, güçlenmesi ve haklarımızın genişletilmesi için mücadelemizi daha örgütlü biçimde ortaya koyacağız.

Ekmek ve onuru için mücadele eden işçilerin artık dernekleri de var. Adana, İstanbul ve İzmir'de Ekmek ve Onur İşçi Dernekleri açıldı. İşçi sınıfının üç önemli kentinde işçilerin artık bir adresleri var. Sınıfın mücadele araçlarını çoğaltmaya, direncine ve birliğine güç vermeye devam ediyoruz.

Tekstil, market, metal, inşaat, sağlık, ayakkabı, belediye, temizlik, gıda ve diğer iş kollarında uzun zamandır sürdürdüğümüz çalışmaları şimdi dernek çatısı altında topluyoruz. Tüm işçi kardeşlerimizi derneklerimize üye

olmaya çağırıyoruz.

Ne yapacağız?

İşçi sınıfı hareketinde son zamanlarda yoğun bir hareketlilik ve arayış yaşanıyor. Her yerde ve iş kolunda direniş, grev, eylem var.

Sermaye boş durmuyor ve işçi sınıfına karşı programını işletiyor ve ekonomik krizi bahane ederek daha da azgınlaşacak bir yeni saldırı dalgası geliştiriyor.

Bu dönem kazanılmış haklarımızı tırpanlamaya yönelik hamlelerin yapılacağı bir dönem olabilir. Özellikle kıdem tazminatının fona devredilmesi üzerinden sermaye gemi azya almış bir biçimde saldırmak üzere... Kendi krizlerinin ceremesini işçiye çektirmek istiyorlar.

İşte Ekmek ve Onur İşçi Dernekleri böyle bir süreçte açılıyor ve sermayenin gelişecek saldırılarına karşı savunma hattını kuracak adımları atıyor. Sınıf hareketinin büyümesi, güçlenmesi ve haklarımızın genişletilmesi için mücadelemizi daha örgütlü

Savunma hattımızı kuralım!

biçimde ortaya koyacağız.

biçimde ortaya koyacağız.

Rekabet değil dayanışma ve kardeşlik

Sermaye yaşam alanlarımızı ele geçirirken biz işçilere ait mekanları adeta işgal ediyor.

Benzer sorunları yaşayan işçilerin birbirleriyle kaynaştığı ve kendisini rahat hissedeceği ortamların kurmamız gerekiyor.

Rekabet, tüketim, parasal ilişkilerin egemen olduğu bu düzende, paylaşımcı ve dayanışmayı yeni bir toplum anlayışıyla etkinlik-

ler ve atölyeler düzenleyerek bir araya gedileceğiz.

Bilinçli işçilerin çoğalması ve sınıf hareketine müdahale ederek hareketimizin büyütülmesi için eğitim çalışmaları düzenleyeceğiz.

İş kollarında ayrı ayrı örgütlenme, işçi havzalarında örgütlenme ve bir bütün olarak tüm iş kollarını örgütleyecek çatıyı kurmak için derneklerimizi etkin biçimde kullanacağız.

Yaşadığımız dünyadaki her şeyi üreten biz işçileriz, yeni bir geleceği de bugünden kurabiliriz.

Yoksulların kendi haklarında konuşması

MANVES CITY

“Erice'nin yoksulu sahipsiz bol nasıl olsa, işçi bulmaktan yana sıkıntı çekmiyorlar. Bu gidişle Pırasa Ovası'nda tarla bırakmayacak Manves, gündüz birbirimize seslenemiyoruz bile, kımıldamamıza izin verilmiyor, yaptığımız iş tehlikeliyse bir sebil koyun yamacımıza madem. ‘Susayın birazcık, ne olmuş?’ diyor müdür, performans düşüklüğünden kapıyı gösteriyorlar saniiyesinde.”

Manves City, Latife Tekin'in 2018 yılında Can Yayınları'ndan çıkan romanıdır. Bu roman yine yazarın Sürüklenme romanıyla eş zamanlı çıkar. Her iki romanda da neoliberalizmin yol açtığı yoksullaşma,

yersiz yurtsuz kalma, sömürü ve toplumsal çürüme iç içe anlatılır.

Manves City, Pırasa Ovası'na kurulu Erice'dir. Kendi ismine ve kimliğine yabancılaştırılan toprakları Manves Holding parsel parsel ele geçirir.

Latife Tekin bir röportajında Erice'yi nam-ı diğer Manves City'i “Erice, evet somut bir yerdir ama bereketli toprakları kapitalizmin istilasına, yağmasına maruz kalmış her yerdir Erice. Adana'dır, Ege'dir, İzmir'tir, Muğla'dır, İzmir'dir ve dahası... Bir kasaba olmasına bakmayın, artık sanayi diye kurulan, modern görünüp vahşet yaratan yapıların atıklarıyla zehirlenmiş her yer bö-

lesi bir kasabadır” diye anlatır.

İşçi çocuğu olan Ersel, fabrikadaki haksızlıklar karşısında örgütlenip öne çıktığı sendikalaşma sürecinde üzerine atılan suçla cezaevine girer. 5 yıl sonra cezaevinden çıkışıyla roman başlar. Romanın diğer karakteri Ersel'in çocukluk arkadaşı Nergis ve üvey kızı Eda'dır. Karak-

terler üzerinden işçi olmak, işçi kadın olmak ve işçi çocuğu olmak, yani hikayemiz anlatılır.

İşçi sınıfının gücü ve örgütlülüğü baskı ve sömürünün sınırını belirler. Bu roman, işçilerin geçeklerini, işçilerin ağzından anlatır ve işçileri konuşmaya kendi hayatları için konuşmaya davet eder.

KRİZİN BEDELİNİ PATRONLAR ÖDESİN!

EKMEK ve ONUR
İşçi Gazetesi

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: Hüseyinağa Mah. İstiklal Cad. Balo Sk.
Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu-İSTANBUL
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah.
29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11 A/41
Yenibosna-İstanbul Tel. 0212 454 30 00

Bize ulaşın:
0530 231 77 47